

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemana za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za meec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četrstopenne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnishvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, "Gledališka stolba".

Upravnishtvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

dolgi, ampak poudarek imajoči zlogi, t. j. dolgi zlogi zvezani s kratkimi, ali dolgi z dolgimi, ki pa imajo poudarek. Epske stihe so peli rapsodi, lirske zbori, dramatični dvogovor se je odvijal v legotnem recitativu. Potakem je bilo v zadje potiskano naglašanje, ki je pomagalo prosodiji, ki je bržkone motilo petje, naslanjajoče se na ritem. Ko bi bili imeli Grki zgolj pesniško (pevsko) slovstvo, bi bilo morda naglaševanje popolnem izginilo iz jezika. Erazmovci kažejo z naglasom tudi mero, s tožnim uspehom, ker devajo ves poudarek na merni zlog, kakor bi bila beseda sicer brez naglasa, premikajoči akcent, ne da bi ta premik pokrivali s petjem; v prosli, v jamskih, anapeških stibih: $\pi\omicron\lambda\lambda\acute{\alpha}\varsigma$, v daktilskih in trohejskih: $\pi\omicron\lambda\lambda\chi\varsigma$. V nevezani besedi starih se je izgubljela količina, ker ni bila potrebna, kakor pri stibih, kjer jo je varovalo petje; pokazala se je visočina, ki je odpravila količino, tembolj, ker nima nobena beseda, razen enklitičnih, več ko jeden visok zlog in kjer takega ($\acute{\omicron}\acute{\varsigma}\acute{\alpha}\iota\chi$, $\pi\epsilon\rho\sigma\sigma\omicron\mu\epsilon\nu\acute{\epsilon}\nu$) ni bilo, je ictus pal na zadnji zlog. Poprej je bil teživec na vsakem neostrem zlogu ($\acute{\alpha}\gamma\gamma\acute{\alpha}\delta\acute{\omicron}\varsigma$), pozneje le na zadnjem nevisokem, v dokaz, da je ictus. Tako je polagoma ginila količinska izreka, odkar je prevladalo nevezano slovstvo. V obeh dobah, vezane in nevezane besede, je bil poudarek, ki je jeziku dajal prosodijo, držeč se najprej na nekaterih dolgih zlogih nekam nedoločno, potem v prosli in govoru na visokib, ali kjer teh ni bilo, na zadnjih. Aristofan

tirani nacionalizem nekaterih Nemcev ni pravo sredstvo za ohranjenje zgodovinskih pravic in pravic, katere zahtevajo Nemci radi njih večje civilizacije. Da res že nekateri Nemci prihajajo do bolj šega prepričanja, dokazuje mej družin pismo, v katerem je dr. Kopp naznanil predsedniku „Nemškega društva“ na Dunaji svoj izstop iz društva. Nemško-narodni fanatiki in pretiranci delajo s svojimi agitacijami naravnost na propad Avstrije, in prav nič ne pomislijo, kak bi bil v takem slučaju položaj Nemcev, ki se že 20 let bore s slovansko večino. Nemški pretiranci celo trdijo, da bi razpad Avstrije za Nemce ne bil nikaka nesreča, kajti Nemčija bi se hitro potegnila za Dunajske in Praške zatirane Nemce. Ti gospodje pa ne pomislijo, da se vprašanja, katera odločuje sila dogodkov, navadno ne rešijo tako, kakor fanatiki pričakujejo. Pred vsem se ni gotovo, da bi Nemčija želela popolniti svoje zjedinenje s prisvojenjem cislatavskih avstrijskih dežel, poleg tega pa treba tudi premisliti, da bi se to ne dalo tako lahko uresničiti, kakor nemški pretiranci mislijo. Slovani bi se še dalje borili proti novemu, kakor so se proti Dunajskemu germanizmu Slovani bi pa ne bili jedini sovražniki države, ampak bi našli dosti zaveznikov. Zategadelj so pametni možje vseh strank prepričani, da je treba podpirati staro poslopje, v katerem biva toliko narodov, kajti upanje, da bi po propadu Avstrije vsaka narodnost postala samostojna, je prazno. Skrbeti je tedaj treba, da bode moč zadovoljno bivati v Avstriji, in to se bode omogočilo, ako ne bodo skrajne stranke brez kazni nadaljevale svoje agitacije.

Vnanje države.

Poročila raznih listov, da se je **nemško-avstrijsko-italijanska** zveza ponovila, so nekda izmišljena. Pogajajo se sicer o tem, toda do sedaj pogajanja neso imela nobenega uspeha. Ovirala ja je pred vsem italijanska ministerska kriza. Nam se dozdeva, da so vsa poročila o tej zvezi imela le namen, strašiti Francijo in Rusijo.

Kako surovo postopala so **bolgarska** oblastva z ustajniki, kaže nastopni dogodek, kateri poroča dopisnik „Köln. Ztg.“: Majorja Uzunova morali so štirje vojaki nesti v sodno dvorano, ker je jako oslabil, kajti iz ran mu je oteklo mnogo krvi. In tega vsled ran onemoglega moža so pozneje tudi vlekli na morišče in ga usmrtili. Filovu je bolgarska vlada dovolila, da sme ostaviti Bolgarijo, ker se je Rusija potegnila zanj. Obsojene vojake bode nekda vlada pomilostila. Dva podčastnika bila sta obsojena na pet, pet na osem let, osem pa za celo življenje v trdnjavski zapor. Major Petrov, ki ima neomejena pooblastila, bode jim pa kazen najbrž znižal. — Veliko narodno sebranje snide se nekda sredi maja, ako se tačas ne prigodi zopet kak prevrat. Kneza sebranje ne bode volilo, ampak imenovalo regente za triumvire in proglasilo popolno zjedinenje obeh Bolgarij.

Rusija namerava uvesti mitrailleuse-topove za vse pešpolke. Na levem bregu Visle Rusi delajo barake in magacine, kajti v kratkem pride na Poljsko več polkov konjice. — Ruska vlada se je obrnila z noto na velevlasti, da bi s svojim uplivom preprečila grozovitosti v strankarskih bojih v Bolgariji. Dotična nota imela je pred vsem namen preprečiti, da ne bi usmrtili v Ruščuku upornikov. Odposlala se je iz Peterburga sicer še pred izvrševanjem smrtnih obsodb v Ruščuku, a se vender velevlastim še ni mogla o pravem času objaviti. Po poročilih iz Berolina bode Rusija samo po diplomatičnem potu zahtevala zadoščenja, ker sta se v Ruščuku usmrtila dva njena podložnika. Vojne pa radi Bolgarije ne bode začejala.

(200 pred Kr) da besede oriše, je uvel tri znamenja, kar bi kazalo, da naglašeni zlogi so obdržali razen poudarka tudi ostrost ali visoko izreko. Sedanja meterska prosodija stavi visoke (poudarjene) zloge na mesto starih dolgih, ictus imajočih: tako more pokazati vse stare mere.

* * *

Iz vsega tega sledi: 1. da erazmovci so na krivem potu — a) pa naj teže za prazireko, ali naj b) iščejo načina, kako in kje se je grški govorilo. Prava ta izreka je izdonela, in zdaj nikomur ni znana. S svojimi teorijami so napravili lasoježno barbarsko kakofonijo, pravi pisatelj Rangabe, ki je ne more trpeti nobeno količkaj olikano narečje, nikakor pa najblaglasniši jezik. — 2. Helenci naših dnij sicer res ne govore kakor Kadem ali Palamed, tudi ne tako natanko kakor Periklej, pač pa v poglavitem tako verno, kakor so govorili po vsem Grškem, odkar je makedonska politika grški rod zmešala, in omikanejšim slojem nastal občni jezik (κοινὴ). — 3. Niti sedanji Helenci niti erazmovci stihov prav ne beró, kakor so jih stari, držeči se oboji ikta, ker jim je nemogoče dobiti zvezo dolgih in visokih glasov, ker tak spoj je moči najti le v petji. Erazmovci prelagajo glasove (tone), in tako je pačijo do neumljivosti. Umno bi bilo — kakor je zdaj po grških šolah — da učenci, učeč se metrike, stihe bero z iktom na onih zlogih, ki ga ritmično zahtevajo.

Turška vlada je naročila Drinopoljskemu generalnemu guvernerju, da naj vse potrebno stori, da zabrani sumljivim osobam prestop vzhodnorumelijske meje. Posebno bodo pazila sedaj oblastva, da se bolgarski izseljenci ne povrnejo v Vzhodno Rumelijo z namnom, da bi prouzročili kak ustanek.

Rumunski senat je vsprejel zakon, da se takoj organizuje milica. V Rumuniji se hitro nadaljuje vojne priprave, kajti vlada se boji, da se kmalu začne velika vojna v orienju.

„Journal des Debats“ je izvedel, da se je **srbski** vojni minister Horvatić bil pred nekaterimi meseci obrnil na rusko nemško in avstrijsko vlado, če bi srbski častniki ne mogli popolniti svojih študij v njih vojnih šolah. Ugodni odgovor prišel je samo iz Peterburga in Horvatić je odbral več častnikov, da bi je poslali v ruska vojaška učilišča. Drugi ministri in kralj pa neso odobravalij njegove namere Horvatić je na to ponudil svojo demisijo, pa je neso vsprejeli. Pred nekaterimi tedni se je pa ministerski svet izrekel za utrjenje meje proti Rumuniji, ker bi utegnili morda priti do vojne z Rusijo. Horvatić je temu odločno ugovarjal in kralj mu je rekel: „Če nečete braniti Srbije proti Rusiji, najbolj prav storite, če izstopite ne le iz vlade, ampak tudi iz vojske. Horvatić je takoj dal dvojno demisijo. Kralj mu je pa pustil še naslov generala, toda odvzel mu je glavno poveljništvo in izročil vojno ministerstvo družemu.

Sedaj je znan končni izid volitev za **nemški** državni zbor. Voljenih je 80 konservativcev, 39 pristašev državne stranke, 103 narodni liberalci, 32 svobodnjakov, 11 socijalnih demokratov, 99 privržencev katoliškega centra, 4 Welfi, 13 Poljakov, 1 Danec in 15 Alzačanov. Pridobili so konservativci 5, državna stranka 12, narodni liberalci 51 mandator, zgubili pa ljudska stranka vseh osem, svobodnjaki 37, socijalni demokrati 14, Welfi 7 in Poljaki dva mandata. Alzačani, Danci in katoliški centrum pa neso nič pridobili, nič izgubili.

Angleška vlada je odstavila prvega risarja in upravitelja vojaškega arzenala v Chatamu, Ferryja, ker je prodal več narisov torpedov in strojev se vernoameriškemu poslanstvu. Proti njemu so nekda nameravali začeti preiskavo, toda je ubežal. Sodi se, da je imel še sokrivce.

Domače stvari.

— (Pisateljskega podpornega društva) zabavni večer bode jutri ob navadni uri v restavraciji Čitalnice Ljubljanske. — Čital bode g. Svetek Anton svoje „Spomine na bosensko okupacijo“, predsedoval pa g. dr. Hudnik.

— (Osobna vest.) Gosp. J. Bedenek, doslej sotrudnik pri „Slovenici“ preseli se jutri v Gradec na svoje novo mesto kot korektor tiskarne „Styria“. Na njegovo mesto stopi kot sotrudnik „Slovenca“ g. kaplan Žitnik.

— („Slovenca“) včerajšnja številko zaplenilo je c. kr. pravdnštvo, zaradi notice, v kateri je bila priobčena vsebina zasobnega lista iz Krakova.

— (Obligatnost nemščine.) Da je nemščina na naših ljudskih šolah obligatna, omenili smo že parkrat, da jo morajo biti zmožni tudi porotniki, je že stara stvar, novo pa je, da bi morali tudi poslušalci pri porotnih obravnava nemški znati. Tudi mi smo to novost zvedeli stoprav včeraj. Naš urednik naprosil je bil znanega gospoda A., naj mu spotoma

preskrbi ustopnico k ponedeljski obravnavi proti tatu Diamantu. Gosp. A. je to naročbo drage volje prevzel, a ko dojde h kancelistu U. in mu pove svojo željo, reče sledeči: „Čemu bo uredniku Železnikarju ustopnica, saj ne bo obravnave umel?“ — „Kako to?“, vpraša gospod A. — „Saj urednik Železnikar nemški ne zna“ odvrne kancelist U. Gosp. A. moral je prav odločno zatrjevati, da zna naš urednik nemški, da je dobil zaželeno ustopnico. Kakor rečeno, je to za nas kaj čisto novega in prihodnjé se nam je nadejati, da nam bode ustop mej poslušalce pri porotnih obravnava le tedaj dovoljen, ako bomo s spričevalom dokazali znanje nemškega jezika. Nemščina bode torej tudi za urednike slovenskih listov obligatna, seveda še le tedaj, ko bode veljavna „lex Urbančič.“

— (Odškodovanje za pogorelo deželno gledališče) določilo se je včeraj. Zavarovalno društvo „Riunione Adriatica di Sicurtà“ zastopal je poleg g. Perdana kot večak še Dunajski stavbeni mojster g. Junk. Za deželni odbor bila je v ta namen izbrana posebna komisija, kot večak pa je bil prisoten deželni inženier g. Hrasky. Odškodnina se je določila na 60.001 gld. 99 kr. Rešeni predmeti in pogorišče ostane deželi v last. Do konca preteklega leta bilo je gledališče zavarovano le za 45.000 gld. in še le v zadnji čas se je zavarovanje zvišalo. Koliko bode ostalo odškodnine, ko se izplača odškodnina posestnikom lož in se odtegne uknjiženih 19.000 gld. s triletnimi obrestmi, dognano bode pozneje, ko bode vsa ta zadeva uravnana. „Riunione Adriatica“ plačala je še posebej precejšnjo vsoto posestnikom lož, ki so bili posebej zavarovani.

— (Poljedelsko ministerstvo) dalo je letos za pouk v sirarstvu na Kranjskem 200 gld. podpore. Vsled tega prišlo je 5 mladih Bohinjcev v Ljubljano, da se temeljito priučijo izdelovanju sira, ki je za Kranjsko jako važen pridelek. Ko bi še druge doline posnemale Bohinj, bi kmalu dospeli tako daleč, da bi se več ne dovažal sir iz inozemstva, marveč iz dežele izvažal.

— (Iz Celja) se nam piše, da glede narodno-konservativnega kandidata za volitev v državni zbor v Celjski mestni skupini dogovori še neso dognani in da je novica v „Slovenici“, da kandiduje dr. Serbec, najmanjše prenagljena. Kandidovati se utegne mož, ki je našim težnjam prijazen, ima pa tudi v drugem taboru prijateljev. Napele se bodo moči, da vržemo židovskega hlapca Foreggerja, ki je s predrznim jezikom volilcem rekel, da ni treba poslušati, kaj je na najvišjem mestu prijetno, in ki je v svojem Celjskem organu zasramoval Radeckega rekoč, da mu ne gre spominek, ker je bil samo „bojni bat reakcije“. — O vednem zatiranju Slovencev od strani Foreggerjeve stranke tako že ni govoriti.

— (V Zagrebu) bila je včeraj konečna obravnavna proti M. Moskovici zaradi veleizdaje. M. Moskovič, 24 let star, rodod žid, uradnik v tovarni za usnje je na meščanskem plesu dne 9. februarja

Pisatelj pristavlja, da te preinake bi učenje grščine polajšale, pohitrile, in učenci bi se navadili pravejše in blagolasje izreke, ki bi jim bila ključ z Novogrki neposredno občevati.

Zlatorodov.

Trideseti svečan.

Trenutni svitlopis s kmetov, fiksoval Samostal II.

Nastopil je postni čas, strašna beseda mesojedom, ki jo mestjani niti umeti ne morejo v njenem popolnem obsezu. V izobilji je posebnih jedil, od polža do vidre, od slanika do bohinjskega sira si lahke izbira bogatin, mej tem, ko kmet more le voliti mej kisle repo in zeljem. Staroverna krčmarica ti se strahom in trepetom prinese kranjsko klobaso na mizo, boje se, da ne bi Bog kaznil kar iz jasnega neba očitnega greha z žvepljenim ognjem.

List, ki se čita pustno nedeljo po prižnicah je v očitnem nasprotju s 5 cerkvenimi zapovedmi in domov prišedši kmet stare korenine maje z glavo in godrnja, da vera peša in da ne more dolgo pri starem ostati na tem grešnem svetu.

Pepelnični pepel se pa k sreči ne prime tako trdo, da bi povsod ostal do velike sobote, temveč pade kmalu na tla, od koder je bil vzet, in človek v postu ostane ravno tisti, ki je bil predpustom.

O sv. Matiji imamo pri nas nekaj praznika, za delo ni, naj pa pogledam nekolik okolu, sem dejal. Zmolzne krave krvavo potrebujem, ako kaj pri-

pravnega dobim, razveselim „to staro“, da ne bo vedno v kadi pri repi in zelji tičala. Hodim okoli a zame nič pripravnega ne morem stakniti. Živina povsod mrševa in zamorjena tako, da bi le skazo delala mojemu hlevu. Vender ne obupam še, napotim se proti Gorjam. Popoldne me pot pripelja mimo Srobreta. Lačen in utrujen sem do dobrega, cel božji dan že nesem imel nič gorkega v želodci. Od kar mi je ona tisto prežgano juho prevrela davi, sem še tešč. Kdo mi bo torej popotnemu človeku zameril, ako se ne morem ustavljati vabljivemu smerkovemu vršičku, kateri tako zapeljivo visi izpod strehe Srobretove krčme.

Srobretova hiša stoji v sredi vasi pod hudim klancem. Dobra in lepa je bila misel odpreti krčmo ondudaj. Vsak, kdor gre navkreber ali pride z brega doli, okrepeča ali odpočije si rad pri kapljici dobrega Hrvata. Srobretova krčma nikoli ni prazna. Dolgolas temnooka točajka Katinka ima vedno posla obilo. Nikdar se ne ohladi kluka pri durih v klet, katera hrani rujno hrvatsko kapljico.

Jedno posebnost Srobretovega pohišva bi bil pa skoro pozabil, ker je nenavadna in pomenljiva, moram jo omeniti. Hiša namreč ima samo tri vogle. Zidarski mojster gotovo bistroumen mož njega dni gotovo ni zidal poslopja brez načrta. Slovenski pregovor imel je za ravnilo, ki se glasi: „Žena tri vogle kviško drži.“ Dejal je sam pri sebi, ako sezidam hišo na vogle tri, potem je mož prost in treba mu

odobraval poslanca Barčiča in izrekel željo, da bi se besede „o ruskih kopitih“ uresničile. Zatoženec se je izgovarjal, da je bil pijan. Sodišče obsodilo ga je na 6 let težke ječe in v troške. Zagovornik dr. Mazura prijavil je ničnosti pritožbo, državni pravdnik pa priziv zaradi prenizke kazni (10 do 20 let).

— (Z Jesenic na Gorenjskem) se nam piše dne 10. t. m.: Pri današnji volitvi občinskega predstojništva izvoljen bil je županom gospod Anton Trevn, kupec na Savi, svetovalec pa g. Josip Klinar z Jesenic in Andrej Klinar iz Plavžkega Rošta. Čestitati moramo občini Jeseniški, da ima tacega predstojnika; on je mož izbornega značaja ter ima splošno zaupanje; dokaz temu je, da že 9 let v srenji naše župani!

— (Izpred porotnega sodišča.) Dne 9. t. m. stal je pri drugi obravnavi Janez Krlhlikar, 37 letni tkalec iz Slivne, pred porotniki, zatožen hudodelstva tatvine. Krlhlikar bil je že večkrat kaznovan, na 2 in 3 mesece, 2½ leta, zadnjič pa na 7 let. Dostavlji 7 letno kazen dne 22. septembra l. l., bil je pod policijsko nadzorstvo postavljen in bilo mu prepovedano, odstraniti se iz svoje občine, z Vač. Zatoženi prinesel je iz zaporu 80 gld. prisluženega denarja. A novce je kmalu potratil in potem odšel iz odkazane mu občine. Prišedši v Gabrsko goro videl je, da A. Rovavšek, odhajajoč z doma je hišo zaklenil, ključ pa v slamo skril. Krlhlikar odprl je hišo in ukradel obleke za 23 gld. Zatoženec dejanja ne taji in obsodilo so ga na 5 let težke ječe, poostrene s postom. — Pri včerajšnji obravnavi bila je zatožena 40 letna Jera Kos, kajžarska vdova, hudodelstva uboja. Dne 20. oktobra dopoldne napravljala je na podu s sinom Jožefom voz, da bi peljala hčer v Jarše v službo. Kar pride na pod njen mož Fr. Kos, ki je vedno pijančeval in s katerim sta se zaradi tega mnogokrat kregala in se sploh slabo razumela. Fran Kos začne se jeziti, rekoč, da se z njegovim vozom nihče vozil ne bode, potem sname kolo in je zatoči po podu. Ko je hotela zatožena kolo zopet nataktniti, zgrabil je njen mož „dritelec“ in ga proti njej zagnal, pa jo samo v krilo zadel. Zatožena pobrala je „dritelec“ in ga vrgla v moža nazaj ter slednjega zadela s tako močjo v glavo, da se je nezavesten zgrudil na tla. Prenesli so ga v hišo, drugi dan je umrl. Zdravniški ogled je pokazal, da je imel ranjki na desnem sencu kosti udrtje in zdrobljene, v kosti 5 cm. veliko, 3 cm. globoko rano, tako, da se je kri v možgane ulila in so slednji otrpneli. Zatožena dejanja ne taji, takoj po dejanji je rekla: „Ubila sem ga!“ Izgovarja se pa, da se je bala, da jo bode mož tepel, kakor že večkrat. Zato je „dritelec“ pobrala, ga nazaj zagnala, potem pa naprej tekla, meneč, da gre mož za njo. Porotniki (načelnik drd. Kotnik) so zatoženo jedno-glasno nekrivo proglasili in bila je oproščena. Jokaje zapustila je porotno dvorano, plakajoč, da moža vender nema več, dasi jej je rajni mož ves čas za konskega življenja grozil s smrtjo. To je bil pač žalosten zakon!

— (Posojilnica v Črnomlju), registro-

vana zadruga z neomejeno zavezo, ima radi prememb društvenih pravil občni zbor 27. marca t. l. ob 3. uri popoldne v posojilnični sobi. K obilni udeležitvi vse društvenike uljudno vabi načelstvo.

— (Pri okrožni sodnji v Rudolfovem) razpisano je mesto deželne sodnije svetnika. Prošnje do 28. t. m.

— (Razpisano) je mesto pristava pri c. k. okrajni sodnji v Kranji. Prošnje do 26. t. m.

— (Duhovne spremembe v Lavantinski škofiji.) G. Josip Fleck, dekan v Jarenini, postal je knezoškofijski duhovni svetnik in g. Josip Tombah, dekan v Rogateci. Za provizorja k Sv. Vidu pri Valdeku pride g. Fran Leber, kaplan v Št. Ilji pri Turjaku, g. Fr. Kocbek, kaplan pri sv. Martinu na Pohorji, gre na njegovo mesto za kaplana v Št. Ilji. Kaplanija pri sv. Martinu ostane prazna.

— (Za nagrobni spomenik) Božidaru Raiču, so nadalje darovali sledeči gg. rodoljubi: Zelenik J., prof. na Dunaji, 20 gld., g. dr. J. Muršec, zlatomašnik v Gradci, 7 gld., g. Podhostnik A., kaplan, g. Hribar Iv., glavni zastopnik banke „Slavije“, po 5 gld., g. A. Vodusek, župnik v Leskovci, g. Zmazek Fr., župnik pri sv. Urbanu, po 3 gld., g. Mikl Toma, trgovec pri sv. Marjeti, 2 gld., Vi-dovič Jan., kmet v Prvencih, dr. Šlander, zdravnik v Mozirji, g. Ramor, župnik, g. Lipold J., g. Lipold Marko, rudarski uradnik, g. Goričar A., veleposestnik, Jeraj A., veleposestnik, Pirš Jože, veleposestnik, Koser F., c. kr. poštar v Jursincih, po 1 gld. Vkup 54 gld. Srčna hvala vsem gospodom dariteljem! Anton Gregorič, tajnik.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Pariz 10. marca. V Belfortu bila eksplozija melinita. Deset oseb težko ranjenih, od katerih dve že umrli.

Belfort 10. marca. Eksplozija melinita nastala, ko se je polnil projektil s prevročim melinitom. 6 mrtvih, 11 ranjenih.

Bukurešt 10. marca. „Agence Havas“ pravi, da je popolnem izmišljena vest, po kateri je bila v Gjurgjevem pripravljena ladija, da bi se na njej ruski poslanik Hitrovo pre-peljal kot vodja gibanja na Bolgarsko, ko bi se bil ustanek posrečil.

Za Fran Erjavčev spomenik

so še darovali:

Gosp. Josip Stapič, notarijski koncipjent v Kampniku 1 gld.
Gosp. Fran Šustersič, kapelan v Smledniku 1 „
„Vesela družba“ v gostilni pri Avstrijskem caru v Ljubljani po gosp. Ivanu Pribilu, uradniku banke „Slavije“, nabrani donesek 3 „

Pri tej priliki si usojam slavno rodoljubno ob-činstvo opozoriti, da je nabiranje po Ljubljanskem odboru za Erjavčev spomenik končano, — ter da naj gg. darovatelji svoje doneske v prihodnje blago-

ne bo četrtga opirati, svobodno bo mogel iti, kamor se mu bo zljubilo in hiša bo vender absolutno trdno stala kakor čevljarjevo sedalo.

Srobretovo nezavisnost porabili so sovaščanje v to, da so ga pri nedavni občinski volitvi volili za prvega „rota“. Na kmetih je splošna in starodavna navada, da imajo ljudje največ zaupanja do krčmarjev. Kdo pozna „purgermojstra“, da ni krčmar, kdo prvega, kdo drugega „rota“? Sploh rečeno, se težko, težko doseže uplivno mesto v občinskem zastopu, ako dotični ne toči opojnih pijač.

Prišedši v obližje Srobretovega pohištva ustavi se mi nehoté noga. Leskova palica izmuzne se mi iz rok, strah me prešine po celem životu. Gost, siv dim se vidi valiti iz vinohrama, že mislim zakričati, da gori, kar se mi iz dima, kakor Mojzesu v puščavi Bog, prikaže dobro znani oče Srobret miren, prav kakor bi rast pšenice opazoval na polji. Skočim k njemu. Za božjo voljo, kaj pa imaš v kleti? Nič ni hudega, odvrne mi, vino sem dobil po železnici, a zmrazilo je v nenadnem hudem mrazu. Dejal sem sodove v klet in zakuril okolu njih, da se prej otaja tekočina v njih. Poučil sem ga, da je ne-umna njegova misel, pogasila sva ogenj, ter se po-dala v hišo.

Brhki točajki ukažem prinesiti slanika v kisu in olji in vina bokal. Pogledam po gostih okrog, bila sta dva samo. Kimala sta vsak na svojem voglu mize pri ostankih njijine pijače. Oče Srobret

jima je precej pristopil v družbo, kakor starima zancema. Jednega sem tudi jaz poznal, bil je znani mizar, ki ima nad vratni svojimi desko z zveličalnim nemškim napisom. Druzega pa nesem poznal, mogoče, da sem ga kdaj videl, a imena mu ne vem. Največji znak bila je njegova debela glava. Stavim, da nobeden klobučar v svoji zalogi nima tacega klobuka, da mu bi bil prav. Naročiti si ga mož mora prav nalašč. Pogovor se je sukal o črni vojski. Mizar je oporekal, da nikdar ne gre. Srobret ga draži, češ, ti, ker si nekaj časa že pri Janezih bil, boš poprej poklican kod kdor si bodi, a jaz pa menim, da me bo tale volitev zadnja nekoliko izrezala. Prvi „rot“ je občini potreben in moje mnenje je, da bom oproščen. — Že zaziya debeloglavi gost v oporekalni govor, kar se odpro priprta vrata in v sobo prideta dva mlada kužka. Nemški mizar skroji po konci, zapre duri ter pravi, dajmo ta le dva so-sedova psa z terpentinom dobro namazati. Jaz bom tega le Ninaša prijel, ti pa Parizelna pograbi, to bo somenj. Oče Srobret ni oporekal, ni branil, vsi trije so bili jednih mislij.

Ker sem svojo paznost moral v koščenega slanika obračati, nesem videl, kako se je sedaj go-dilo. V kratkem pa sem čul bolestno cvilenje ubo-gih živalij in grohoten smeh neusmiljenih trinogov. Lep občinski svetovalec sem si mislil, da kaj ta-cega privoli in trpi v svoji hiši. Sram te bodi, sem dejal, in poplaknil jezo s požirkom vina.

volijo pošiljati neposredno „glavnemu odboru za Erjavčev spomenik in ustanovo“ v Gorico.

V Ljubljani 11. marca 1887.

Dragotin Žagar.

Ljudsko sredstvo. Moll-ovo „Francosko žganje“ daje ravno tako uspešno kakor ceno sredstvo proti trganji po udih, ranah, oteklinah in ulesih. Cena steklenici 80 kr. Vsak dan razpošilja po poštne povzetki A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in pol-pisom. 6 (19—2)

Listnica uredništva: Gosp. Ant. Aškerc, kaplan v Šmarji pri Jelšah: Potrjujemo, da nam „iz Šmarja pri Jelšah“ že več ko poldrugo leto niste poslali nobenega dopisa. — Gosp. Martin „Znani“: Kljub temu imenu ste nam popolnem neznani, zatorej Vašega dopisa ne moremo tiskati. Sicer bi pa kazalo, da si za tako pritožbo, kakor je Vaša, izberete drugo glasilo.

Poslano.

P. n. bl. gg. udom „Matice Slovenske“!

Z ozirom na Poslano v 56. št. „Slovenskega Naroda“ naznanjam, da vežem v svojej delavnici knjige „Matice Slovenske“ okusno, v trdo in fino angleško platno po tako nizkej ceni, da pač ce-neje nikomur ni mogoče, in sicer stoje platnice z vezanjem vred za jedno knjigo 30 kr., za vse tri knjige jednega leta samo 90 kr.

Vsa dela izvrševal bodem izključljivo v svojej delavnici in prosim častite ude, da me z naročili kmalu in obilo počasté. Pooblastila za nebrosirane põle ni potreba pošiljati, ker knjige „Matice Slo-venske“ broširam jaz jedino le v svojej knjigovez-nici in jih tudi razpošiljam, tako da udje, kateri naročé vezane knjige, dobé iste ravno v onem času in z isto pošiljativjo, ko vsi drugi udje broširane. Posebno plačevanje poštnine torej odpade. Na-ročnino za vezanje naj se direktno náme pošilja, kar je ravno tako gotovo, ko naročítev pri Matič-nem upravnistvu.

V nadeji mnogih naročil, priporočam se z odličnim spoštovanjem (157—1)

Franjo Dežman,
knjigovezec „Matice Slovenske“,
Ljubljana, Sv. Petra cesta hiš. št. 6.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
10. marca	7. zjutraj	735.27 mm.	0.6° C	sl. vzh.	obl.	0.00 mm.
	2. pop.	733.44 mm.	12.4° C	sl. zah.	jas.	
	9. zvečer	733.65 mm.	7.2° C	sl. zah.	jas.	

Srednja temperatura 6.7°, za 3.9° nad normalom.

Dunajska borza

dne 11. marca t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 78.65	— gld. 79.20
Srebrna renta	80.00	— 79.90
Zlata renta	109.15	— 109.25
5% marčna renta	95.90	— 95.90
Akcije narodne banke	849.00	— 850.00
Kreditne akcije	280.00	— 283.30
London	128.20	— 127.95
Srebro	—	—
Napol.	10.13	— 10.11
C kr. cekini	6.03	— 6.03
Nemške marke	62.75	— 62.75

Sklenil sem ponorčevati se nekoliko z njim. Videl sem, da puha tobak iz lepe s srebrom oko-vane gorjuške pipe. Poprosim ga, da naj mi jo po-kaže. Lepa je bila in všeč mi tudi, sklenil sem imeti jo. Poprašam ga, koliko je zanjo dal. Odvrne mi, da zlata dva in petdeset krajcarjev. Poprosim ga, da li bi jo meni ne hotel odstopiti, če mu po-vrnem omenjeni denar. Voljam je bil. Odprem moš-njo ter gledam na luči v njo in mu pribiskam pet desetec na svetlo. Stisnem mu jih v roko, ter pra-vim: „Veš, oče Srobret, meni je pipa všeč, a drobiža nemam več nego 50 krajcarjev. To pa nič ne de, ker se pozna in veš, kdo da sem. Prišel bom po opravkih 30. svečana todi mimo in ti bom ta dva zlata dal. Vi mizar in vi s to debelo glavo pa na pričo bodita, da bo res tako.“ Zadovoljen je bil oče Srobret z mojimi besedami in priči sta potrdili najino pogodbo. Plačal sem še natakariči, natlačil s srebrom okovano pipo, ter odšel. Mej vratmi pa sem se obrnil in sem dejal obrnjen proti krčmarju: Ti, Srobret, poglej, poglej v pratiko, na kateri dan v tednu bo trideseti svečan letos?

* Srobret seže na omarični zidec, gleda in išče in premetuje liste pratikine, rudeč postane, a molči še vedno. Li ne moreš dobiti, vprašam ga na novo. o pač, že imam odvrne mi „tisti terek bo po sv. Nikoli“. „Na svedenje torej takrat“, še rečem in „zdravstvujte“, ter odidem iz pod ostrežja prvega „rota“.

4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	125 gld.	50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 "	164 "	"
Ogerska zlata renta 4%	"	97 "	"
Ogerska papirna renta 5%	"	86 "	"
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	"	105 "	"
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	114 "	"
Zemlj. obd. avstr. 4% zlati zast. listi	"	126 "	"
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	"	99 "	"
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	"	80 "	"
Kreditne srečke	100 gld.	174 "	"
Rudolfove srečke	10 "	19 "	"
Akcijske anglo-avstr. banke	120 "	105 "	"
Tramway-drust. velj. 170 gld. a. v.	"	215 "	50 "

Trgovsk pomočnik,

možat, trezen, izurjen za trgovino z mešanim blagom, vrl prodajalec, vsprejme se pod ugodnimi plačilnimi pogoji. — Ponudbe pod naslovom: **Anton Cvenkelj v Sevnici, Spodnje Štajersko.** (143-2)

Prememba vinotoča.

S tem uaznanjam, da se letos ne bode točilo vino pri Kodeljevem gradu, kakor vlni, po 25 kr. liter, temveč se začne 13. marca točiti vino po 27 kr. liter na mojem lastnem vrtu pri Klavniškej cesti.

Za mnogobrojni obisk se priporoča

(154-1)

Predović.

Tovarna za kostne pridelke in lim
Luckmann-a & Bamberg-a
v Ljubljani

priporoča svoja zelo uspešno učinkujoča

**umetna gnojiva, kostne
moke in superfosfate**

po najnižjih cenah.

Na zahtevanje se vpošlje cenilnik in prospekt.

(151-2)

CACAO
in
ČOKOLADA

VICTOR
SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvi Dunajske razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrirano varstveno znamko in firmo. (856-77)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delikates, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.

Razpošilja se v provincije proti poštnemu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,

c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

BRATA EBERL

prodajata najboljše in najcenejše

oljnate barve, lake in firneže

lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje

**prstene in kemične barve in čopiče ter vse v
njijino stroko spadajoče blago.** (87-24)

LJUBLJANA.

Za frančiškansko cerkvijo, v hiši
gospoda J. Vilhar-ja hiš. štev. 4.

Zavarovanje pohištva

proti nezatni plači

vsprejema (154-1)

Fran Drenik,

glavni zastopnik „FONCIERE“

Kongresni trg št. 14-11.

Tuji:
10. marca. — Pri misianu Schmidt z Dunaja, — Rauting iz Grada. — Hebering iz Celovca. — Marnette z Dunaja. — Witmann iz Koberja. — Müller iz Radovljice. — Steiner z Dunaja. — Matersdorfer iz Reke.
Pri tistih: Popelbaum, Petric z Dunaja. — Lederer iz Linca. — Weinhold, Skodlar z Dunaja. — Ma-lott iz Grada. — pl. Konradshelm, Kraimer z Dunaja.

Umrlj so:
8. marca: Pavla Gotič, čev-ljarska hiš. 2 meseca. Sv. Florijana ulice št. 46, za božastjo.
9. marca: Marija baronova Zois, zaslužnica, 63 let, na Bregu št. 20, za otrpjenjem možganov. — Janez Tomazin, prevroček, 50 let, za jetiko. V deželni bolnici.
8. marca: Marija Završček, go-si-ja, 53 let, za jetiko.
9. marca: Josip Drašler, gostar, 60 let, za oslabljenjem.

Čiščenje in zboljšanje vina.
Najboljše in izkušenejše sredstvo za to je
pristna francoska
GALERTA (Osteocole sans odeur pour clarifier).
Izmenično ugoden uspeh se jamči. — Dobiva se pri
A. Hartmann-u
v Ljubljani, Tavcarjeva palača, Dunajska cesta. Navod, kako se rabi, zastoji. (340-31)

Kuverte s firmo
priporoča po nizki ceni
„NARODNA TISKARNA“
v Ljubljani.

Važno za trpeče na prsih in plućih.
Neogibno potrebno zoper kašelj, hripavost, zasliženje, katar in oslovski kašelj, za take, ki želé dobiti čist in krepak glas, za škrofeljnaste, krvlone, slabotne, bledilone in krvirevne je **sok kranjskih planinskih zelišč,**
s podfosforno kislino apnom in železom pomešan.
Lastni izdelek. — Cena 56 kr.
Dobiva se v (727-22)
LEKARNI TRNKOCZY
zraven rotovža v Ljubljani.
Razpošilja se vsak dan po pošti.

Blagorodni gospod Fragner, lekar v Pragi!

8 let sem bolehal tako silno za nadubo, da sem že bil šel v občno bolnico v Pragi, da bi ozdravel. Pa vsa prizadevanja zdravnikov bila so zaman. Zvedel sem za dr. Rosov balzam. Ko sem ga užival popolnem po predpisu 14 dni, sem bil že precej boljši, čez pet mesecev pa sem bil že popolnem dober. Da govorim resnico, lahko povprašate dra. Schütze-ja ml., ki me je res prav po očetovsko zdravil, toda zaman. Najdem se, da bode to zdravilo tudi drugim tako pomagalo, zategadelj priporočam vsem, ki imajo podobno bolezen, da naj se sami preverijo.

Z velespoštovanjem **Jan Ježek v Holleitz.**

Hitra in gotova

pomoč boleznim v želodci in njih posledicam.

Vzdržanja zdravja

obstoji jedino v tem, da se vzdrži in pospešuje dobro prebavljenje, kajti to je glavni pogoj zdravja in telesne in duševne kreposti. Najboljše domače sredstvo, da se prebavljenje uravnava, da se pravo mešanje krvi doseže, da se odstranijo sprideni in slabi deli krvi, je uže več let splošno znani in priljubljeni

dr. Rosov zdravilni balzam.

Izdelan je iz najboljših, krepilno zdravilnih zelišč jako skrbno, upliva uspešno pri vseh težavah pri prebavljenju, osobito pri slabem apetitu, napetosti, bljevanju, telesnih in želodčnih boleznih, pri krči v želodci, pri prenapolnjenosti želodca z jedmi, zasliženju, krvnem natoku, hemoroidah, ženskih bolečinah, pri bolečinah v črevesih, hipohondriji in melanholiji (vsled motenja prebave); isti oživlja vso delavnost prebave, napravlja kri zdravo in čisto in telesu dá zopet prejšnjo moč in zdravje. Vsled tega svojega izvr-snega upliva je zdaj gotovo in priznano ljudsko domače sredstvo postal in se splošno razširil.

Na stotine pisem v priznanje je na razgled pripravljenih. Razpošilja se na frankirane dopise na vse kraje proti poštnemu povzetju svote.

Svarjenje!

Da se izogne neljubim napakam, zato prosim vse p. t. gg. naročnike, naj povsod izrečno dr. Rosov zdravilni balzam iz lekarne B. Fragnerja v Pragi zahtevajo, kajti opazil sem, da so naročniki na več krajih dobili neuspešno zmes, ako so zahtevali samo zdravilni balzam, in ne izrečno dr. Rosovega zdravilnega balzama.

Pravi

dr. Rosov zdravilni balzam

dobi se samo v glavnej zalogi izdelovalca **B. Fragnerja**, lekarna „k črnemu orlu“ v Pragi, Ecke der Spornergasse Nr. 205-3.

V Ljubljani: **G. Piccoli**, lekar; **Vilj. Mayr**, lekar; **Eras. Birschitz**, lekar; **Jos. Svoboda**, lekar; **U. pl. Trnkoczy**, lekar. V Postojini: **Fr. Baccaroich**, lekar. V Kranji: **K. Savnik**, lekar. V Novem Mestu: **Dom. Blazoli**, lekar; **Ferd. Haika**, lekar. V Kamniku: **Jos. Močnik**, lekar. V Gorici: **G. Chri-stofoletti**, lekar; **A. de Gironcoli**, lekar; **B. Kürner**, lekar; **G. B. Pon-toni**, lekar. V Idriji: **Josip Warte**, lekar. V Ogleji: **Della Damaso**, lekar. V Trstu: **Ed. de Leitenburg**, lekar; **G. Prendini**, lekar; **G. B. Foraboschi**, lekar; **Jak. Serravallo**, lekar; **Anton Suttina**, lekar; **Karol Zanetti**, lekar.

Vse lekarne v Avstro-Ogerskeji imajo za-lago tega zdravilnega balzama.

**Da se izognejo vsakej
prevari,**

opozarjamo vse častite naročnike, da ima vsaka steklenica po izvirnem mojem receptu napravljenega dr. Rosovega zdravilnega balzama na jedne strani v steklo utisneno mojo firmo z zakonito zavarovano mojo varstveno znamko (orel s ščitom na prsih, na katerem so črke „Dr. R.“), na nasprotni strani pa tu zraven natis-neno vignet. Steklenica je zamašena s kovinskim zamaškom, na katerem je tudi utisnena moja varstvena znamka. Steklenice so zavite najprej v navod, kako rabiti, potem pa dejane v škatljice iz modre lepenke z naslednjim češkim, nemškim, ogerskim in fran-coskim napisom po podolžnih straneh:

„**Dr. Rosov zdravilni balzam**“

iz lekarne **B. Fragner-ja**, „pri črnem orlu“, v Pragi, št. 205-III., na konci škatljice je pa natisnena zgoraj omenjena zakonito zavarovana varstvena znamka. — Če ni vse popolnem tako, kakor je zgoraj opisano, zmatrati se mora vsak izdelek za ponarejen.

Tam se tudi dobi:

Pražko domače mazilo

zoper bule, rane in vnetje vsake vrste.

Ako se ženam prsa vnamejo ali strdijo, pri bulah vsake vrste, pri turih, gnojnih tokih, pri črvu v prstu in pri nohtanju, pri zlezah, oteklinah, pri izmašče-nju, pri morski (mrtvi) kosti, zoper revmatične otekline in putiko, zoper kronično vnetje v kolenih, v rokah, v ledji, če si kdo nogo spahne, zoper kurja očesa in potne noge, pri razpokanih rokah, zoper lišaje, zoper oteklino po piku mrčesov, zoper tekoče rane, odprte noge, zoper raka in vneto kožo ni boljšega zdravila, ko to mazilo.

Zaprite bule in oteklino se hitro ozdravijo; kjer pa ven teče, potegne mazilo v kratkem vso gnojico na-se in rano ozdravi. — To mazilo je zato tako dobro, ker hitro pomaga in ker se po njem rana prej ne zaceli, dokler ni vsa bolna gnojica ven potegnena. Tudi zabrani rast divjega mesa in obvaruje pred snetom (črnim prisadom); tudi bolečine to hladilno mazilo pospeši. — Odprte in tekoče rane se morajo z mlačno vodo umiti, potem se le se mazilo nanje prilepi.

V škatljicah po 25 in 35 kr.

(90-5)

Balzam za uho.

Skušeno in po mnogih poskusih kot najzanesljivejše sredstvo znano, odstrani naglušnost, in po njem se dobi popolno že zgubljen sluh. 1 sklenica 1 gld. av. velj.